

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 000022 13 Uvp
Sarajevo, 13.03.2014. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Eterović Zdenka, kao predsjednika vijeća, Fadilpašić Melike i Schorr Branke, kao članova vijeća, te Lumanović Svjetlane, kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice G. M. iz S., zastupane po punomoćniku Z. Z., advokatu iz Sarajeva, protiv akta broj: UPII/05-23-5-275/00 od 22.05.2006. godine, tuženog ministarstvo..., u upravnoj stvari donošenja rješenja koje zamjenjuje ugovor o korištenju stana, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenim protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 000022 11 U 2 od 21.08.2013. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 13.03.2014. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 000022 11 U 2 od 21.08.2013. godine preinačava tako što se tužba uvažava, osporeno rješenje tuženog ministarstvo... broj: UPII/05-23-5-275/00 od 22.05.2006. godine poništava i rješava:

Po pravu nadzora poništava se rješenje Uprave... broj: 23-04/III-23-0-23/00 od 26.08.2000. godine, a zahtjev G. M. iz S. od 25.01.2000. godine za donošenje rješenja koje zamjenjuje ugovor o korištenju stana, se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 000022 11 U 2 od 21.08.2013. godine odbijena je tužba tužiteljice podnesena protiv osporenog rješenja (broj i datum navedeni u izreci ove presude) a kojim se oglašava ništavim rješenje Uprave... broj: 23-04/III-23-0-23/00 od 26.08.2000. godine.

Protiv presude prvostepenog suda zahtjev za vanredno preispitivanje podnosi tužiteljica G. M. kojim istu u cijelosti osporava, ističući da je prilikom donošenja citirane presude prvostepeni sud povrijedio odredbe postupka, te pogrešno primjenio materijalne propise na njenu štetu. Navodi da je Kantonalni sud u Sarajevu u konkretnom slučaju pogrešno primjenio odredbe člana 264. stav 1. tačka 4. Zakona o upravnom postupku jer je Đ. M. prestalo stanarsko pravo na osnovu odredaba članova 6, 20, 21, 22. i 28. Zakona o stambenim odnosima, a imajući u vidu da je ona imala zajednicu stanovanja sa Đ. M. to joj

pripada i pravo da nastavi sa korištenjem stana. Osim toga navodi da je nejasno zašto je prvostepeni sud na osnovu istih dokaza odnosno utvrđenih činjenica promijenio mišljenje i donio u potpunosti suprotnu odluku za razliku od ranije presude od 20.10.2009. godine. Naime, u ponovljenom postupku Kantonalni sud u Sarajevu bez obzira što su dokazi i činjenice ostale iste, donosi presudu kojom se tužba odbija. Stoga zahtjev smatra osnovanim i predlaže da se isti uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati Kantonalnom sudu na ponovno rješavanje.

Tuženi je u odgovoru na zahtjev istakao da u cijelosti ostaju kod osporenog rješenja od 22.05.2006. godine, dok davalac stana na raspolaganje brigada..., odnosno uprava... kao ni Đ. M. odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke nisu dali.

Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema stanju spisa predmeta tuženi je rješavajući po zahtjevu Đ. M., podnesenog 11.04.2006. godine, svojim rješenjem od 22.05.2006. godine oglasio ništavim rješenje uprave... broj: 23-04/III-23-0-23/00 od 26.08.2000. godine. Prema razlozima osporenog rješenja zahtjev Đ. M. za oglašavanje rješenja ništavim odnosno zahtjev za poništenje rješenja je osnovan, a temeljem člana 264. stav 1. tačka 4. Zakona o upravnom postupku kojim je propisano da se ništavim oglašava rješenje koje je donio organ bez prethodnog zahtjeva stranke, a na koje rješenje stranka nije naknadno izričito ili prećutno pristala. Obzirom na ovakvu odredbu zakona, te činjenicu da Đ. M. nije ni naknadno izričito ili prećutno pristao na rješenje uprave... broj: 23-04/III-23-0-23/00 od 26.08.2000. godine, stekli su se uslovi za primjenu naprijed navedene odredbe zakona, pa je odlučeno da se rješenje ogласи ništavim.

Naime, Uprava... rješavajući po zahtjevu G. M. iz S. u predmetu donošenja rješenja koje zamjenjuje ugovor o korištenju stana za stan u ... u S. je donijela (primjenom odredbi člana 28. Zakona o stambenim odnosima) rješenje od 26.08.2000 godine kojim tačkom I. se G. M. određuje za nosioca stanarskog prava za stan u ... sa nosioca stanarskog prava Đ. M.. Tačkom II. umjesto ugovora o korištenju stana u .. stan .. koji je trebao biti zaključen između G. M. i JSP ... Sarajevo primjenjivat će se ovo rješenje kojim se određuje da sva prava i obaveze utvrđene ugovorom o korištenju stana koji je bio zaključen između S. i Đ. (Đ.) M. ranijeg nosioca stanarskog prava ostaju na snazi i dalje s tim što će glasiti na ime G. M., dok je tačkom III. navedeno da će se ugovor o korištenju stana na ime G. M. zaključiti po pravosnažnosti ovog rješenja. Žalba davaoca stana na raspolaganje brigade.... izjavljena na predmetno rješenje odbijena je rješenjem tuženog ministarstva od 16.12.2000. godine (kada je rješenje postalo konačno).

Odlučujući o zahtjevu nosioca stanarskog prava Đ. M. od 11.04.2006. godine kojim je traženo da se citirano rješenje ogласи ništavim odnosno isto poništi, tuženi donosi osporeno rješenje kojim oglašava ništavim navedeno rješenje od 26.08.2000. godine nalazeći da se u

konkretnom mogu primijeniti odredbe člana 264. stav 1. tačka 4. Zakona o upravnom postupku jer je ranije rješenje doneseno bez zahtjeva stranke (član 124. Zakona o upravnom postupku). Odlučujući o podnesenoj tužbi G. M., Kantonalni sud u Sarajevu presudom od 21.08.2013. godine istu odbija jer ocjenjuje da je osporeno rješenje pravilno i zakonito, te da je tuženi pravilno oglosio ništavim rješenje koje je donio organ bez prethodnog zahtjeva stranke, a na koje rješenje stranka nije naknadno, izričito ili prećutno pristala.

Ovakav zaključak prvostepenog suda nije pravilan jer osporeno rješenje po mišljenju ovog suda nije moglo biti doneseno temeljem člana 264. stav 1. tačka 4. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 2/98 i 48/99).

Naime, tačno je da je članom 264. stav 1. Zakona o upravnom postupku propisano da se ništavim proglašava rješenje, između ostalog, (tačka 4.) koje je donio organ bez prethodnog zahtjeva stranke, a na koje rješenje stranka nije naknadno izričito ili prećutno pristala. To se odnosi na rješenje doneseno u upravnom postupku u upravnoj stvari koja se može rješavati samo na zahtjev stranke (član 124.) a stranka nije podnijela zahtjev (nije tražila rješavanje te upravne stvari) niti je uopšte sudjelovala u postupku, a kasnije nije izričito ni prećutno pristala na takvo rješenje. Međutim, u konkretnom se ne radi o takvom slučaju pa po ocjeni ovog suda nisu ispunjeni uslovi iz citiranog člana 264. stav 1. tačka 4. Zakona o upravnom postupku jer je rješenje uprave... od 26.08.2000. godine i doneseno po zahtjevu G. M. kako je to u ostalom u uvodu samog rješenja i navedeno, pa se prema tome ne može oglositi ništavim po članu 264. stav 1. tačka 4. kako je to učinio tuženi organ svojim rješenjem od 22.05.2006. godine. Stoga, ni prvostepeni sud svojom presudom od 21.08.2013. godine nije mogao pobijati rješenje ocijeniti kao pravilno i zakonito, a tužbu tužiteljice odbiti.

Međutim, zahtjevom stranke Đ. M. od 11.04.2006. godine, po kojem je tuženi i rješavao, traženo je poništenje rješenja uprave... broj: 23-04/III-23-0-23/00 od 26.08.2000. godine temeljem člana 260. stav 1. tačka 5. Zakona o upravnom postupku, a koji uslovi su se i po ocjeni ovog suda ispunili. Naime, zahtjevom se svo vrijeme insistira na činjenici da je G. M., kao staraoc Đ. M., zbog činjenice da je uz njegovu saglasnost koristila predmetni stan isto zloupotrebila na način da je, bez njegovog znanja i saglasnosti (i suprotno odredbama Zakona o stambenim odnosima) ishodovala donošenje rješenja od 26.08.2000. godine a kojim je ona određena za nosioca stanarskog prava na predmetnom stanu „sa nosioca stanarskog prava Đ. M.“.

Članom 260. stav 1. tačka 5. Zakona o upravnom postupku je propisano da rješenje koje je konačno u upravnom postupku nadležni će organ poništiti po pravu nadzora ako je rješenje doneseno kao posljedica prisile, iznude, ucjene pritiska ili druge nedopuštene radnje (bez obzira na rokove utvrđene u stavu 3. člana 261.).

Podnosilac zahtjeva je insistirao upravo na tom razlogu (druge nedopuštene radnje) koja je kod donošenja rješenja od 26.08.2000. godine evidentna jer je postojao nosilac stanarskog prava kome ugovor o korištenju stana nije otkazan, niti mu je na bilo koji drugi način utvrđen prestanak tog prava a isti o podnesenom zahtjevu nije uopšte obavješten, pa je na određeni način obmanom, odnosno prevarom nosioca stanarskog prava od strane G. M.

doneseno rješenje od 26.08.2000. godine radi čega je ovaj sud isto po pravu nadzora i poništio jer je doneseno kao posljedica nedopuštene radnje.

Osim prednjeg tuženi je izostavio, (što je i sud u svojoj odluci zanemario) da donoseći rješenje kojim udovoljava zahtjevu Đ. M. istovremeno riješi i o zahtjevu G. M. podnesenim 25.01.2000. godine kojim je tražila donošenje rješenja koje zamjenjuje ugovor o korištenju stana za stan u ... u S., pa je ovaj sud istovremeno odlučio i o navedenom zahtjevu tako što je isti odbio.

Naime, činjenice koje niko od stranaka ne osporava i koje su potvrđene materijalnim dokazima u spisu su takve da se iz istih vidi da je Đ. M. iz S. nosilac stanarskog prava na stanu u S. u ... stan ... (ugovor o korištenju stana broj: ... od 12.04.1989. godine), da predmetni ugovor nije otkazan niti je na bilo koji drugi način utvrđen prestanak stanarskog prava Đ. M. propisan odredbama preuzetog Zakona o stambenim odnosima („Službeni list SR BiH“ broj 14/84, 12/87 i 36/89), a niti su se stekli uslovi iz člana 28. citiranog zakona (članovi 21, 22, 32. stav 1., član 33. stav 3. i 4.) da stambeni organ (na zahtjev jedne od ugovornih strana) donese rješenje koje zamjenjuje ugovor o korištenju stana.

Obzirom na izloženo ovaj sud je primjenom člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Lumanović Svjetlana,s.r.

Predsjednik vijeća
Eterović Zdenko,s.r.